

Krajino, krajino, krajino,
co jsi tak neveselá?
Kýž je mně věc možná tam býti,
kam jsem pomyslíla.

Pomyslela jsem já sobě
do pole šerého,
abych tam mohla spatřiti
synečka mjilýho.

Spatřila jsem tam jelinka,
on si bystře skáče,
spomněla jsem na synečka,
mé srdečko pláče.

329. SKROMNÁ

640. (*Nápěv 320 [627/8]*)

Krásná moja milá
jako rozmarýna,
moja galanenka
jako fialenka.

»Nejsem rozmarýna,
nejsem já fialka,
ale sem galánka
švárného šohajka.«

330. NEVĚRNÍK

641.

Ke - ré vtá - ček na dvóch du - bech se - dá, ka - ždé si on fa - le - šno - sti hle - dá,
tak ja - ko ten mlá - de - ne - ček, ke - ré se - dá po - dli dvóch dě - ve - ček.

642.

Ke - rý vtá - ček na dvóch dubech se - dá, do - za - ji - sta po - ctí - vo - sti ne - má, ja - ko ten fa -
le - šný mlá - de - ne - ček, ke - rý se - dá podle dvóch dě - ve - ček.

Keré vtáček na dvóch dubech sedá,
dozajista falešnosti hledá;
tak jako ten mládeneček,
keré sedá vedle dvóch děveček.

Přinda k jedné, poví jí slovečko,
přinda k druhé, rozpoví jí všecko.
Ja, ne tak, ne tak, synečku,
nepovíde všecko na děvečku!

331. ZBRAŇOVÁNÍ NEPROSPĚŠNÉ

643.

Erb. II. 96

Ku - laj mně, ma - min - ko, ko - šu - len - ku, ku - laj mně, ma - min - ko, ko - šu - len - ku,
já si po - je - du pro mi - len - ku, já si po - je - du pro mi - len - ku.

[: Kúlaj mně, maminko, košulenu, :]
[: já si pojedu pro milenku. :]

Juž je košulenu vykúlaná,
juž je děvečka vyjednaná.

Bránili mně ju brať moji máma,
já si ju vezmu, dyť je moja.